

Museo do Pobo Galego

Instituto de Estudos das Identidades

17 264.

falado:
23) Ai, meu irmansifio
sempre me acorde cando viñas po-la eira arriba.
cantado: Pon o pote ó lume mifia irmán,
pon o pote que ~~che~~ ven Xan,
tiruliruliru...
tiruliruliru, tiruliruliru la.

E despois cando morreu choraba a irmán
e decía así tamén; así, ela cantaba
e mais choraba, non sabes.

Ai meu irmansifio,
cando viña po-la eira arriba
sempre decía:

falado: pon o pote ó lume mifia irmán,
cantado: pon o pote ó lume que ~~che~~ ven Xan
tiruliru.....la

Ela choraba por el e mais cantaba,
porque tiña que cantar esa cousa así.
Tiña que cantar o que el decía así
que tiña que cantar e mais chorar.